

TBMM
HALKLARIN EŞİTLİK VE DEMOKRASİ PARTİSİ
GRUP BAŞKANLIĞI

Sayı : 17485
Tarih : 16.04.2026

43490

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıdaki sorularımın, Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanı Sayın Mahinur ^{II}ÖZDEMİR GÖKTAŞ tarafından Anayasa'nın 98 inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 96 ile 99 uncu maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını saygılarımla arz ederim.
16.04.2024

Meral DANIŞ BEŞTAŞ
Erzurum Milletvekili

14 Nisan 2026 tarihinde Siverek'te bir lisede, 15 Nisan 2026 tarihinde ise Kahramanmaraş'ta bir ortaokulda meydana gelen silahlı saldırılar sonucunda çok sayıda öğrenci ve eğitim emekçisi yaralanmış, Kahramanmaraş'taki saldırıda öğrenciler ve bir öğretmen yaşamını yitirmiştir. Yine Tarsus'ta bir lisede bir öğrencinin okula silahla girdiği tespit edilmiştir. Bu olayların kısa zaman aralığında ve benzer biçimde gerçekleşmiş olması, söz konusu şiddet eylemlerinin münferit değil, daha derin ve yapısal sorunların bir yansıması olduğunu ortaya koymaktadır.

Eğitim kurumları, çocukların yalnızca akademik gelişimlerinin değil; aynı zamanda sosyal, duygusal ve psikolojik gelişimlerinin de güvence altına alındığı kamusal alanlardır. Ancak yaşanan bu olaylar, okulların güvenliğine, öğrencilerin psikososyal destek mekanizmalarına erişimine ve eğitim sisteminin kapsayıcılığına ilişkin ciddi soru işaretleri doğurmuştur.

Özellikle faillerin öğrenci ya da eski öğrenci olması; okul içi rehberlik hizmetlerinin yeterliliği, risk altındaki çocukların erken tespiti ve eğitim sistemiyle bağın kopmasının önlenmesine yönelik politikaların etkinliği konusunda önemli eksiklikler bulunduğunu düşündürmektedir.

Bununla birlikte, bireysel silahlanmanın yaygınlığı ve ateşli silahlara erişimin görece kolaylığı, bu tür olayların ölümcül sonuçlar doğurmasında belirleyici bir faktör olarak öne çıkmaktadır. Çocukların ve gençlerin silahlara erişimini engelleyecek etkili denetim mekanizmalarının bulunup bulunmadığı da kamuoyunda ciddi bir tartışma konusu haline gelmiştir.

Diğer yandan; çocukların eğitim dışına itilmesi, güvencesiz çalışma koşullarına yönlendirilmesi, sosyal destek mekanizmalarından yeterince yararlanamaması ve aile

içi ya da çevresel risk faktörleri, şiddet eğilimlerinin ortaya çıkmasında ve derinleşmesinde önemli rol oynamaktadır.

Şüphesiz okullarda güvenlik politikalarının yeterliliği, psikolojik danışmanlık ve rehberlik hizmetlerinin yaygınlığı ve etkinliği, risk altındaki çocukların erken tespiti ve izlenmesi, eğitimden kopuş ve çocukların işçileştirilmesi gibi olguların etkileri, bireysel silahlanma ve silaha erişim yolları, kurumlar arası koordinasyon ve veri paylaşımı eksiklikleri gibi başlıkların bütüncül bir yaklaşımla ele alınması gerekliliği de kendini dayatmaktadır. Yaşanan bu olaylar, yalnızca güvenlik meselesi değil; aynı zamanda eğitim, sosyal politika ve çocuk koruma sistemlerinin birlikte değerlendirilmesini zorunlu kılan çok boyutlu bir kriz alanına işaret etmektedir.

Bu çerçevede;

1. Risk altındaki çocukların erken tespiti için yürütülen sosyal hizmet tarama ve izleme programları nelerdir?
2. Okul çağındaki çocukların psikososyal destek hizmetlerine erişimi yeterli midir? Bu hizmetlerden yararlanan çocuk sayısı nedir?
3. Siverek ve Kahramanmaraş olaylarında faillerin daha önce sosyal hizmet sistemine yansımış herhangi bir kaydı bulunmakta mıdır?
4. Aile içi şiddet, ihmal veya sosyal dışlanma yaşayan çocukların eğitim sistemi ile koordineli takibi nasıl sağlanmaktadır?
5. Çocukların şiddet davranışına yönelmesini önlemeye yönelik aile temelli destek programları yeterli midir?
6. Çocukların işçileştirilmesi, erken yaşta çalışma ve eğitimden kopuş gibi faktörlerin çocukların psikososyal gelişimi üzerindeki etkilerine ilişkin Bakanlığınızın güncel bir araştırması var mıdır?
7. Okul, aile ve sosyal hizmetler arasında veri paylaşımı ve koordinasyon mekanizmalarının güçlendirilmesine yönelik bir çalışma yürütülmekte midir?